

[Alfred Kristensen.]

— om det vil blive det i et eventuelt Udvalg, ved jeg ikke. Men naar en Sag er afgjort af en Tjenestemandsret, er det i sig selv en betænkelig Sag selv for en Rigsdagsmand at rejse Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Sag er afgjort paa et rigtigt Grundlag eller ikke. Her maa det være Domstolen alene, der har Afgørelsen. Derfor er det ogsaa et meget tvivlsomt Grundlag at rejse Sagen paa igen, at et enkelt Menneske mener, der er grebet fejl i en ganske bestemt Sag. Jeg kender overhovedet ikke dette Spørgsmaal, men jeg kan forstaa, saaledes som det har været omtalt i Pressen og er blevet refereret i Folketinget, at det er et Par foraarskaade Præstebørn, der har givet Anledning til det. Det er for mig et urimelig spinkelt Grundlag at rejse et saadant Spørgsmaal paa.

Jeg vil fraraade, at man vedtager dette Lovforslag. Det forekommer mig, at det bygger paa et spinkelt Grundlag, og at man ikke nu med et lille Flertal skal foretage en Ændring i et Forslag, som kun for 2 Aar siden havde en enstemmig Rigdag bag sig. Man vil ikke kunne undgaa, at de Tjenestemandsorganisationer, som nu har fraraadet Lovforslaget, i nogen Grad kan give Anledning til Uro om et Spørgsmaal, som vi i høj Grad trænger til at faa Ro om og faa afviklet. Det kan man heller ikke se bort fra.

Bjerre: Naar man nu i de snart forløbne 2 Aar, saa godt som det kunde lade sig gøre efter de Referater, man har haft Lejlighed til at læse, har fulgt de Sager, der har været behandlet ved Tjenestemandsdomstolen, er jeg for mit Vedkommende kommet til det Resultat, at man maa beklage, at der ikke straks blev oprettet en Ankeinstans.

Man henviser til, at det nu er snart 2 Aar siden, man enstemmigt vedtog Loven. Ja, havde man været saa klog, som man er nu, og vidst saa meget, som man ved i Dag, havde man maaske undværet Enstemmigheden dengang og faaet indsat denne Ankeinstans. Paa Grundlag af, at der er to Tjenestemandsdomstole, kan det næsten ikke undgaa, at der bliver afsagt uensartede Kendelser. Det kan i alt Fald ikke undgaa, at visse Personer føler, at disse Kendelser

er uensartede. Det er ogsaa for mig en Grund til at indføre en Ankeinstans. Naar den ærede foregaaende Taler henviste til, at man havde visse Regler i Tjenestemandsloven om Afskedigelse, maa jeg dertil sige, at der drejer det sig om rent administrative Afgørelser; det er Undersøgelser, der foretages til Brug for den, der skal træffe Afgørelsen. Her ender derimod Undersøgelsen med en egentlig Domstolsbehandling og Domstolsafgørelse. Selv om Domstolen ikke fuldt ud fungerer som andre Domstole, er den dog, ogsaa i sin Benævnelse, en Domstol, der træffer virkelig bindende Afgørelser, og det er dog i sig selv et ret godt gammelt demokratisk Retsstatsprincip, at man har Adgang til at paaanke trufne Afgørelser. Jeg tror derfor, man skal være glad ved, at den Diskussion, der er ført, har medført, at dette Lovforslag er fremkommet.

Jeg personlig er meget glad ved det og vil meget gerne se det gennemført. Det er beklageligt, at man fra visse Sider ikke kan gaa med til dette, som det forekommer mig, selvfølgelig Krav. Tjenestemandsorganisationerne ønsker, at der skal komme Ro om disse Spørgsmaal. Ja, hvem ønsker ikke det? Men for mig er Roen ikke det afgørende. Det afgørende er, at man kan sige, at denne Ro er tilvejebragt paa et fuldkommen rimeligt og rigtigt Grundlag, saa at enhver Diskussion om, hvorvidt det er rigtigt og ret, hvad der er gjort, kan være udelukket. Derfor tror jeg, som sagt, det er godt, at dette Lovforslag er fremkommet.

Der blev nævnt før, at man havde nedsat disse Tjenestemandsdomstole for at opnaa Ensartethed. Men naar man saa har en Følelse af, at denne Ensartethed muligvis ikke er opnaaet, forstaar jeg egentlig ikke rigtig, at den foregaaende ærede Ordfører ikke ogsaa kunde sige: Vi har maaske ikke opnaaet det, vi ønskede, men saa maa vi se, om vi ikke bagefter kan opnaa det.

Der blev sagt, at Tjenestemændene blev ikke behandlet paa lige Vilkaar. Ja, det er meget vanskeligt at behandle dem fuldstændig lige, men man har dog her søgt at indføre den Mulighed, at de Tjenestemænd, som ikke føler sig tilfredse, kan paaanke, hvorimod det offentlige ikke kan indanke den afsagte Dom, selv om man maatte mene, at den ikke var rigtig, ikke var til-